Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

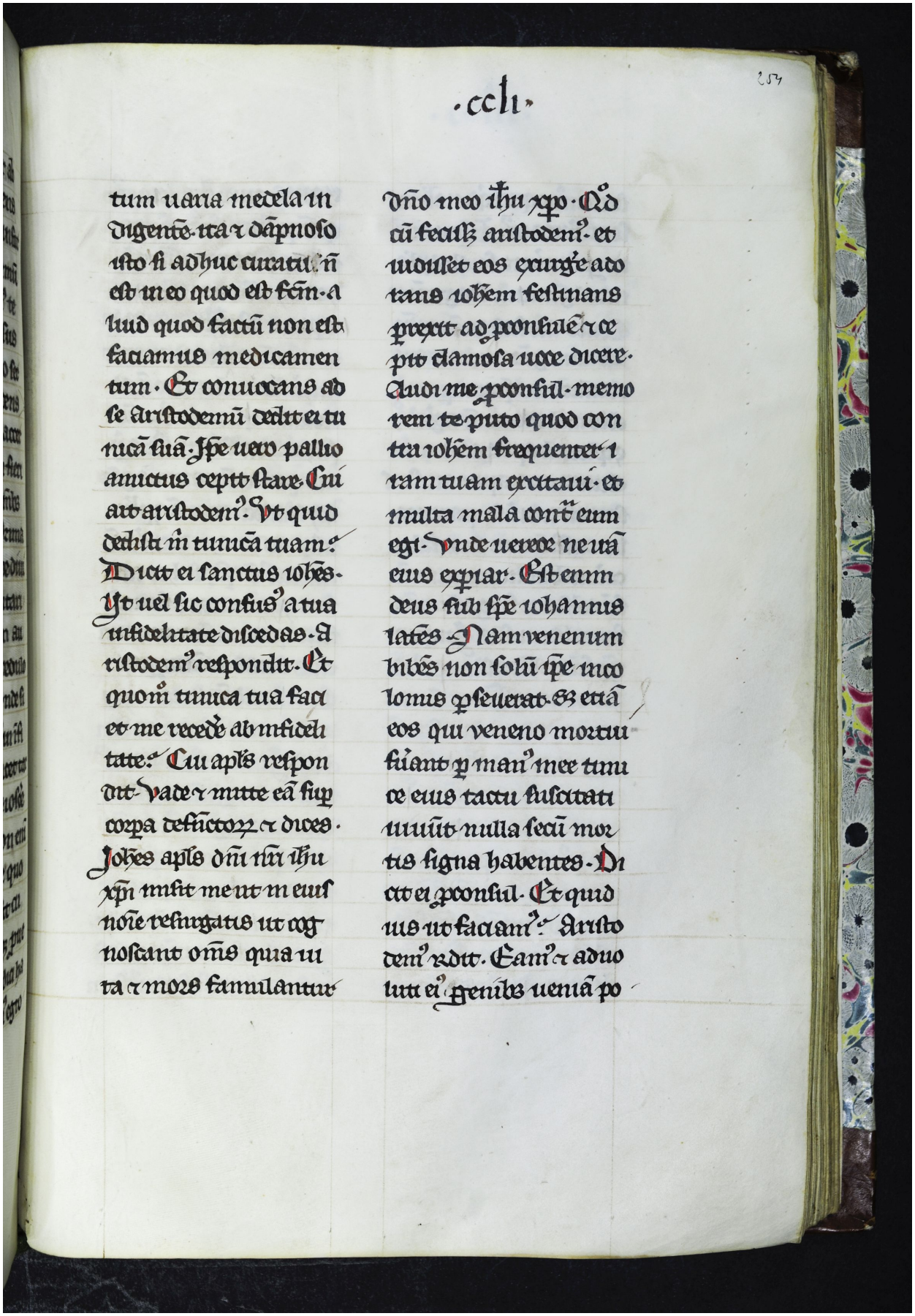

tum uaria medela in
digente·ita ⁊ dãpnoso
isto si adhuc curatu. ñ
est in eo quod est fcm·a
liud quod factũ non est
faciamus medicamen
tum· Et conuocans ad
se aristodemũ dedit ei tu
nicã suã· Ipse uero pallio
amictus cepit stare Cui
aut aristodem· Vt quid
dedisti m tunicã tuam?
Dicit ei sanctus iohes·
Vt uel sic confus a tua
infidelitate discedas· A
ristodem respondit· Et
quom tunica tua faci
et me recede ab infideli
tate? Cui apls respon
dit· Vade ⁊ mitte eã sup
corpa defictorꝝ ⁊ dices·
Johes apls dñi nri ihu
xpi misit me ut in eius
nõe resurgatis ut cog
noscant omis quia iu
ta ⁊ mors famulantur
dño meo ihu xpo· Qd
cũ fecisset aristodem· et
uidisset eos ꝓcurge ado
rans iohem festinans
pretit ad proconsule ⁊ ce
pit clamosa uoce dicere·
Audi me proconsul· memo
rem te puto quod con
tra iohem frequenter i
ram tuam excitaui· et
multa mala cont eum
egi· Vnde uereor ne uã
eius expiar· Est enim
deus sub spe iohannis
latẽs· Nam venenum
bibẽs non solũ spe uno
lomis psenerat· sz etiã
eos qui veneno mortui
fuiant p manũ mee timu
ce eius tactu suscitati
uiuũt nulla secũ mor
tis signa habentes· Di
cit ei proconsul· Et quid
uis ut faciam? Aristo
dem rdit· Eam ⁊ adoo
lui ei genibus uenia po